



Ne dozvolite da vas bolest nauči da je ZDRAVLJE NA PRVOM MESTU

Sanja Vujović je majka trogodišnje Jelene koja se dugo borila protiv leukemije. Pročitajte kroz šta su prošle

Jelena je dva dana imala visoku temperaturu, bez specifičnih simptoma. Odveli smo je kod lekara. Nismo ni slutili šta nas čeka. Kad sam čula da moje dete ima leukemiju, bila sam van sebe, ali nisam plakala. Jednostavno kao da više nisam bila prisutna od trenutka kad sam čula dijagnozu, seća se Novosadanka Sanja Vujović (33) strašnog momenta od pre godinu i po dana. Tada je saznala da je njena ćerka bolesna.

To je bio prvi šok, a sledeći ju je strefio kad je zakoračila na onkološko odeljenje gde su sva deca ćelava i s kateterima.

– Nisam smela da pogledam nijedno dete jer sam se plašila svoje reakcije. Krila sam pogled, a prva dva dana nisam smela ni da pitam drugu decu od čega boluju.

Neka bol pređe na igračke

Pamti jezive slike iz iste te bolnice. Prolazeći kroz odeljenje gledala je kako skoro svako dete svoje lutkice bocka špricivima.

– Bilo mi je strašno da gledam tu igru. Ali posle nekoliko dana provedenih u bolnici, i moja Jelena je počela tako da se igra. Sad mislim da

deca na taj način prenose ono što ih boli na svoje igračke – priča Sanja dok nam mala Jelena (3) pokazuje svoje igračke.

Naslednica Vujovića sada je dobro, na kućnom je lečenju. Redovno odlaze na kontrole, Jelena se ponekad poželi svojih drugara iz bolnice, pa hoće da ostane s njima da se igra. Na sreću, to više nije potrebno.

– Navikla se na njih, a nije ni čudo kad smo prvi put u bolnici bile 107 dana. Svašta tamo čovek proživi. Recimo, u poslednjih devet meseci, dok smo bile u bolnici, umrlo je šestoro dece. Kroz taj bol sa roditeljima prolazili smo svi zajedno jer smo bili upućeni jedni na druge – priča.

Taman zaborave na muku, kad se iz susedne sobe začuje jauk nemoćne majke koja više nikad neće videti svoje dete.

– U sobama je tada vladala mukla tišina koja ubija – priča Sanja sve vreme gledajući u jednu tačku.

Kada je posle 107 dana izašla iz bolnice, Sanja priznaje da joj je jako teško bilo da se posle svega javi starim prijateljima, komšijama,

Strana / Page: 48

Rejting / Reach: 851380

Država / Country: SERBIA

Površina članka / Size: 615 cm2

2 / 2

familiji. Šta reći, a i nema više živaca da sluša nečije banalne probleme jer joj se od toga diže svaka dlaka na glavi.

Beg iz četiri zida

Sanja je u bolnici s drugim majkama, koje su delile istu muku kao i ona, pričala satima, tešile su i hrabrile jedna drugu.

– Kada sam posle toliko vremena došla kući, samo sam želela negde da izađem, samo da ne budem između četiri zida. Otišla sam sa drugaricom na kafu, koja je bila u „problemu“ jer nije znala kako će se spakovati za letovanje.

Sanja i sama priznaje da suprug Vladimir i ona nisu uvek tako gledali na život. Promenili su prioritete od kada se njihova mezimica razbolela.

– Kako se sve promeni kad čoveka ovakva muka snađe. Zar ovako nešto jako mora da lupi po glavi da bi čovek shvatio šta je najbitnije u životu – pita se Sanja danas.

Imala je potrebu da svojim iskustvom pomogne drugima. U pravom trenutku čula je za Udruženje roditelja dece obolele od malignih bolesti Vojvodine „Dečji osmeh“. Čim je izašla iz bolnice, učlanila se u to udruženje i u NURDOR (Nacionalno udruženje roditelja dece obolele od raka). Ni na prvom sastanku na kome je prisustvovala Sanja, za razliku od većine roditelja, nije ćutala.

Otvoreno je pričala o svojim dilemama, nadama i strahovima. Letos su deset dana Jelena i ona provele u kampu „Ljubavi i nade“, koji je NURDOR organizovao u Ivanjici.

– Posle svega kroz šta smo prošli taj kamp je došao kao pravo osveženje. Deca su se družila, a mame su šapćući otvarale dušu jedna drugoj.

Mama, hoću batu ili seku

Seća se da ju je jedna devojka na radionici pitala šta joj je najviše falilo dok je sa ćerkom bila u bolnici. Kao iz topa je odgovorila: peglanje, kuvanje i usisavanje.

– Valjda je to ono što me asocira na svakodnevni porodični život kakav smo imali pre ovoga. Na sreću, sad smo se opet vratili toj lepoj, ušuškanoj svakodnevici na koju ipak gledamo drugim očima – kaže Sanja, a Jelena nam šapuće da bi volela da dobije seku. **Biljana Stefanović**



Prošlo je godinu i po dana od kada je Sanja saznala da Jelena ima leukemiju. Zajedno su se borile i pobedile